Τρίτη 15 Φεβρουαρίου 2022

P9_TA(2022)0017

Αίτημα για την υπεράσπιση της ασυλίας του Mario Borghezio

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 2022 σχετικά με το αίτημα για την υπεράσπιση των προνομίων και ασυλιών του Mario Borghezio (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

— έχοντας υπόψη το αίτημα του Mario Borghezio της 13ης Νοεμβρίου 2018, το οποίο ανακοινώθηκε στην ολομέλεια στις 25 Μαρτίου 2019, επαναλήφθηκε από τον Mario Borghezio στις 27 Μαΐου 2021 και διαβιβάστηκε στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων στις 7 Ιουλίου 2021, για την υπεράσπιση των προνομίων και ασυλιών του σε συνάρτηση με την εκκρεμούσα υπ' αριθ. 4975/16 RGNR ποινική διαδικασία ενώπιον της εισαγγελίας της Imperia (Ιταλία),

— έχοντας ακούσει τον Mario Borghezio σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 6 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη τα άρθρα 8 και 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 σχετικά με την εκλογή των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,

— έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010, 6 Σεπτεμβρίου 2011, 17 Ιανουαρίου 2013 και 19 Δεκεμβρίου 2019 [1],

— έχοντας υπόψη το άρθρο 5 παράγραφος 2 και τα άρθρα 7 και 9 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A9-0015/2022),

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Mario Borghezio, βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έως τις 2 Ιουλίου 2019, έχει ζητήσει την υπεράσπιση της ασυλίας του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας ενώπιον της εισαγγελίας της Imperia·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Mario Borghezio φέρεται να διαπληκτίστηκε με υπάλληλο σιδηροδρομικής εταιρείας, ο οποίος δεν του επέτρεψε να επιβιβαστεί σε τρένο επειδή δεν διέθετε έγκυρο ταξιδιωτικό εισιτήριο·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Mario Borghezio, κατά την ακρόασή του ενώπιον της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων, δεν άφησε να εννοηθεί ότι οι ο εν λόγω διαπληκτισμός αφορούσε την έκφραση πολιτικής γνώμης του πρώην βουλευτή·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το εικαζόμενο αδίκημα δεν αφορά γνώμη εκφρασθείσα ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων του εν λόγω βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπό την έννοια του άρθρου 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ισχύει μόνο για «βουλευτές» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Mario Borghezio ήταν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μέχρι την 2α Ιουλίου 2019· λαμβάνοντας υπόψη ότι η απώλεια της ιδιότητας του βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συναρτάται με την απώλεια της σχετικής ασυλίας, η διάρκεια της οποίας περιορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7, στην διάρκεια της εντολής αυτής [2]·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο δεν αποτελεί Δικαστήριο και, αφετέρου, ότι ο βουλευτής δεν μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας άρσης ασυλίας, να θεωρείται «κατηγορούμενος» [3]·

1. αποφασίζει να μην υπερασπιστεί τα προνόμια και τις ασυλίες του Mario Borghezio·

2. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στις αρμόδιες ιταλικές αρχές και στον Mario Borghezio.

---

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου, της 21ης Οκτωβρίου 2008, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-200/07 και C-201/07, Marra κατά De Gregorio και Clemente, ECLI:EU:C:2008:579· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 19ης Μαρτίου 2010, στην υπόθεση T-42/06, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2010:102· απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση C-163/10, Patriciello, ECLI:EU:C:2011:543· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 17ης Ιανουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-346/11 και T-347/11, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2013:23· απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2019, στην υπόθεση C-502/19, Junqueras Vies, ECLI:EU:C:2019:1115.

[2] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, υπόθεση T-284/17, σκέψη 28.

[3] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 30ής Απριλίου 2019, T-214/18, Briois κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2019:266.